Quelle: http://manuscripta.at/?ID=459
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

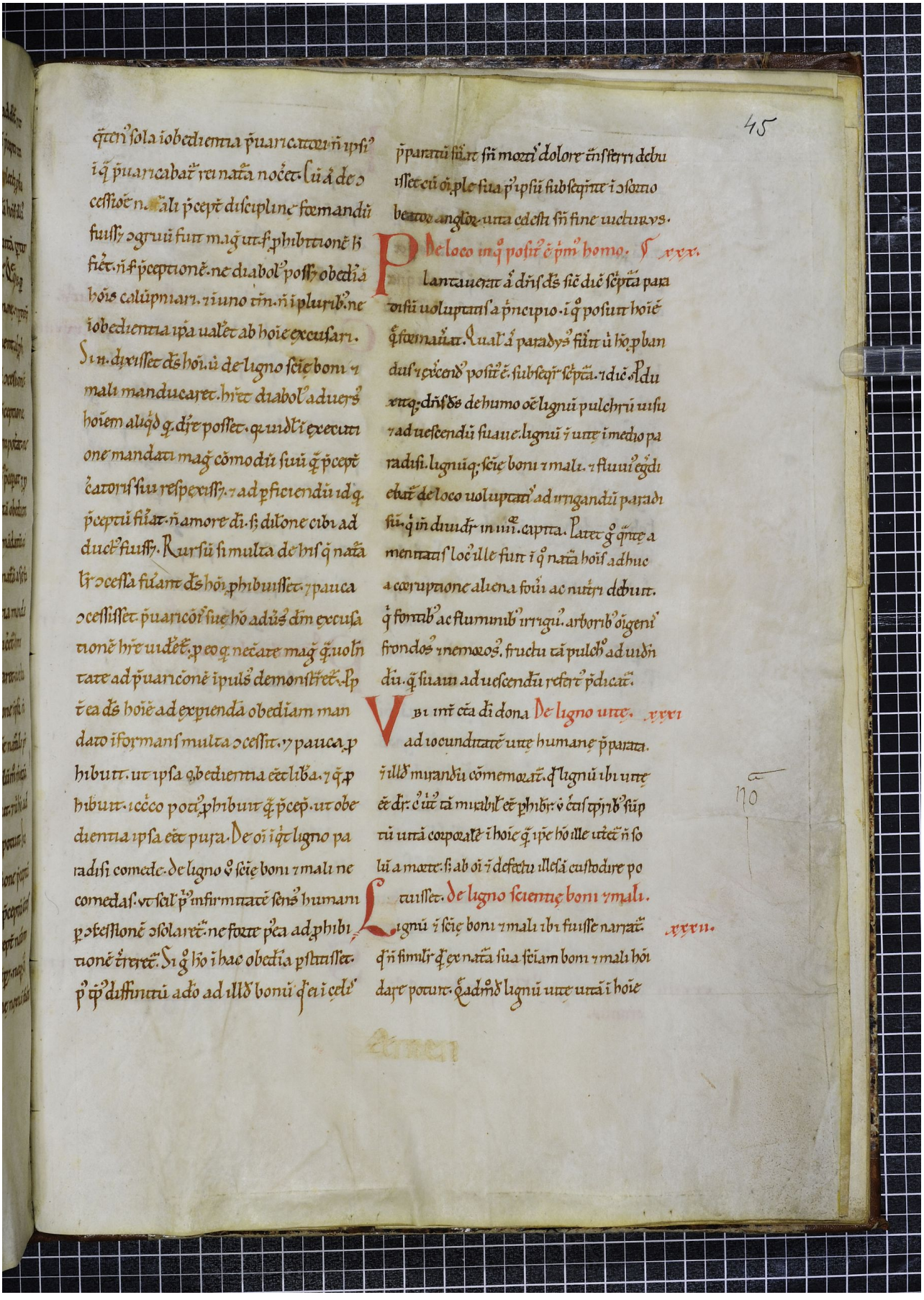

45

q̄tenꝰ sola iobedientia ꝑuaricatꝰ fuerit ñ ipsi
i q̄ ꝑuaricabat̄ rei natã nocet. Cũ ã de
cessione n. ãli ꝑceptꝰ disciplinæ fœmandũ
fuisseꝰ ogruũ fuit mag̃ ut ꝑ phibitionẽ hi
fieret. ñ ꝑ ꝑceptionẽ. ne diabolꝰ possꝰ obediã
hoĩs calũpniari. vt uno tñ. ñ i pluribꝰ. ne
iobedientia ipa ualeret ab hoie excusari.
Si n. dixisset ds hoĩ. ù de ligno sciẽ boni ꝛ
mali manducaret. hĩc diabolꝰ aduersꝰ
hoiem aliq̄d q. dĩre posset. quidꝫ i execuꝯ
one mandati mag̃ cõmodũ suũ q̄ ꝑceptꝰ
ẽ atorisꝫ sui respectuꝫ. ꝛ ad ꝓficiendũ id q.
ꝑceptũ fuit. ñ amore di. sꝫ dilone cibi ad
ducẽ fuiꝫ. Rursũ si multa de hiꝫ q̄ natã
lr̃ cessã fuiam ds hoĩ phibuisset. ꝛ pauca
cessisset. ꝓuaricõr sue hõ adus dm excusa
tionẽ hĩc uidẽt. ꝓ eo q. necare mag̃ q̄ uolñ
tate ad ꝓuaricõnẽ ipulꝰ demonstrẽt. Ip
ea ds hoĩe ad expiendã obediam man
dato iformans multa cessit. ꝛ pauca ꝑ
hibuit. ut ipsa q̄ obedientia ẽet libã. ꝛ q̄ ꝑ
hibuit. ideo potiꝰ phibuit q̄ ꝑcep. ut obe
dientia ipsa ẽet pura. De oĩ iḡr ligno pa
radisi comede. de ligno ꝙ sciẽ boni ꝛ mali ne
comedas. vt sal ꝑ infirmitatẽ sensꝰ humani
ꝓtestionẽ ostenderẽ. ne forte ꝓea ad phibi
tionẽ trahereꝫ. Si q̄ hõ i hac obedia pstitisset.
ꝑ tp̃ diffinitũ ado ad illꝫ bonũ q̄ ei i celꝰ
ꝑparatũ fuit. sñ mortis dolore ñ sentiri debu
isset. cũ oi ple sua ꝑ ipsũ subsequitur i ostio
beatoꝝ angloꝝ. uita celesti sñ fine uicturus.

De loco in q̄ positꝰ ẽ ꝑm̃ homo. § xxx.

Plantauerat ã dñs ds sic duĩ septã para
disũ uoluptatis a ꝓncipio. i q̄ posuit hoĩẽ
q̄ formauit. Qualꝫ ã paradysꝰ fuit ù hõ ꝓban
duꝰ ꝛ peccandi positꝰ ẽ. subsequit̄ septã. ꝛ dic. Pdu
xitq; dñs ds de humo oĩ lignũ pulchrũ uisu
ꝛ ad uescendũ suaue. lignũ ꝛ uitæ in medio pa
radisi. lignũ q; sciẽ boni ꝛ mali. ꝛ fluuiꝰ egdi
ebat̄ de loco uoluptatis ad irrigandũ paradi
sũ. q̄ in duos dr̃ in iiiͦ or. capita. Patet q̄ q̄ntæ a
mentatis loc ille fuit i q̄ natã hoĩs adhuc
a corruptione aliena foũ ac nutri debuit.
q̄ fontib ac fluminib irrigũ. arborib oĩgenꝰ
frondos ꝛ memores. fructu tã pulcꝫ ad uidñ
dũ. q̄ suauꝫ ad uescendũ refert ꝑdicat.

De ligno uitæ. xxxi

Vbi inr̃ cta di dona ad iocunditatẽ uitæ humanæ ꝑparata.
ꝛ illã muandũ cõmemoratiõ. q̄ lignũ ibi uitæ
ẽ dr̃. ẽ uis tã mirabilꝰ ẽ phibr. ꝙ eatis q̄ inde sup
tũ uitã corporalẽ i hoĩe q̄ ipe hõ ille uiuet. ñ so
lũ a morte. sꝫ ab oi ꝛ defectu illesã custodire po
tuisset.

De ligno scientiæ boni ꝛ mali. xxxii.

Lignũ ꝛ sciẽ boni ꝛ mali ibi fuisse narratꝰ
q̄ ñ similiꝫ q̄ ex natã sua sciam boni ꝛ mali hoĩ
dare potuit. q̄ admõ lignũ uitæ uitã i hoĩe

Amen